

разбира се, трѣбвало да поиска твърдѣ голѣмъ трудъ, загуба и особен-но време, а времето и силитѣ на армията именно и трѣбвало да бждѣтъ драгоцѣнни за Аздрубала. За това той и билъ жестоко наказанъ отъ послѣдствията, които били пагубни не само за него, но и за Аннибала и Картагенъ.

Доказателство, че движението му на съединение съ Аннибала, даже при всичкитѣ благоприятни за Римъ обстоятелства, заплашвало послѣдния съ голѣма опасностъ, служи това, че безпокойствието и страха въ него били извѣрѣдни. За да се избави отъ тѣзи опасностъ, за него била необходима една двойна побѣда — и надъ Аздрубала, и надъ Аннибала. А кой би можалъ да гарантира, че тя ще бжде издържана, а въ случай на неиздържанието ѝ — че Аздрубалъ и Аннибалъ не ще се съединятъ и не ще разнесжѣтъ Римъ? Пораженията при Тицинъ, Требия, Тразименското езеро, Канна и послѣдвалитѣ слѣдъ тѣхъ, до неотдавнашната смъртъ на двамата консули въ боеветѣ, още били твърдѣ прѣсни въ памятьта на римлянитѣ и тѣ достатъчно вече били привикнали на побѣдитѣ на едни, но и на поражението на други свои полководци. Съ една дума — Римъ се намиралъ въ голѣмо смущение и то не безъ причини. Но, както ще видимъ, туй не се продължавало дълго и самъ Аздрубалъ помогналъ за това.

Аннибалъ знаелъ, че братъ му тръгналъ отъ Испания за Италия, но сѣдящъ по собственния си опитъ, че движението му ще поиска много трудъ и време, не очаквалъ скорото му пристигание, и за това почналъ похода доста късно. Като излѣзълъ отъ зимнитѣ си квартири близо до Метапонтъ въ Бруттий, той тръгналъ за Апулия и вече дошълъ до Ларинъ на р. Тифернъ (днесъ Larino

на р. Vifer o), на границата между Апулия и Самний, когато се научилъ, че Аздрубалъ обсадилъ Плаценция, а за това като не искалъ, до съединението си съ него, да се излага на стѣснението и даже на блокиранието отъ тритѣ римски армии, взелъ да отстъпва къмъ южна Апулия. Претора К. Хостилий, като се научилъ за това, тръгналъ противъ Аннибала и, като настигналъ армията му въ време на похода въ безрѣдича, атакувалъ я съ отборни войски и ѝ нанесълъ частно поражение, съ загуба около 4.000 души убити и 9 знамена. Пропретора Клавдий сжщо тръгналъ отъ земитѣ на саллентинцитѣ за Апулия, тѣй че Аннибалъ, като искалъ да избѣгне двѣтѣ римски армии, върналъ се въ Бруттий съ загуба, но безъ полза. А виновенъ за това билъ Аздрубалъ.

Пропретора Клавдий се върналъ въ земитѣ на лентинцитѣ, а Хостилий отишълъ къмъ Капуа и въ Венузия сръщналъ Клавдия Нерона, който отъ двѣтѣ армии образувалъ една пълна и отборна за себѣ си, а другата заповѣдалъ на Хостилия да отведе въ Капуа и да я прѣдаде на проконсула Фулвия.

Между туй Аннибалъ, като се върналъ въ Бруттий, събралъ при себѣ си всичкитѣ гарнизони, които ималъ въ него, и тръгналъ къмъ Грументъ (днесъ Saronara) въ Лукания, съ надѣжда да вземе обратно градоветѣ ѝ, които се били прѣдали на римлянитѣ. Въ сжщото време Клавдий Неронъ тръгналъ отъ Венузия сжщо къмъ Грументъ, съ голѣми прѣдпазливости, и се расположилъ на лагеръ много близо (на 1.500 крач. или 1 верста) до лагера на Аннибала, расположенъ не по далечъ отъ 500 крач. отъ стѣнитѣ на Грументъ. Между двата лагера имало една малка равнина; въ тила на Аннибалова лагеръ се намиралъ Грументъ, отдѣсно — рѣ-

